

[Miljøministeren]

Det, man tænker på her, er, at de omgivelser, der har en sådan karakter, at de er en del af bygningshelheden, også skal kunne fredes efter dette lovforslag. Man kan nævne eksempler som indre gårdrum i en fredet købstadsbebyggelse, man kan nævne dele af park- og haveanlæg til fredede herregårde, og man kan her fra København nævne pladser og brolægningen mellem Amalienborgpællærerne. Altså dér, hvor der er nogle omgivelser, der har så tæt tilknytning til bygningerne, at de må siges at være en del af helheden, falder det ind under dette lovforslag, men når det drejer sig om hele bymiljøer, så falder det ind under kommunernes lokalplanlægning.

Så var der flere, der var inde på spørgsmålet om, hvilken begrundelse man nu havde for at opgive sondringen mellem A- og B-fredning. Dér vil jeg sige, at der er flere begrundelser, men den væsentligste begrundelse er nok, ud over at man nu vil smidiggøre loven og administrationen af den, sådan som flere ordførere også anerkendende vurderede det, at vi i øjeblikket er nået til et punkt i udviklingen, hvor der inden for anden bebyggelsesregulering lovgivning gælder væsentlig strengere bestemmelser om, hvad man må og ikke må med hensyn til bygningsarbejder, end B-fredning foreskriver. Derfor er B-fredning efterhånden blevet en svagere beskyttelse af en fredet bygning end nogle af de nyere lovgivningsbestemmelser. Det er altså også en begrundelse.

Der blev så stillet et par konkrete spørgsmål, mere om detaljer, og mange nævnte, at de i detaljer ville drøfte problemerne i udvalget, hvad jeg selvfølgelig er helt parat til.

Hr. Arne Bjerregaard stillede konkret spørgsmålet, hvorfor man nu lige nævnte årstallet 1536. Jeg henviser her til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1., hvor man nævner, at man sædvanligvis regner med, at reformationen og grevens fejde var middelalderens afslutning i Danmark og Norge, og det var altså i 1536. Det er, fordi man vil frede alt, hvad der vedrører middelalderen, og man har altså sat dette årstal som en slags afslutning på denne.

Hr. Arne Bjerregaard spurgte også, hvordan man egentlig skulle forstå dette med, at man skal tage hensyn til en hensigtsmæssig funktion, som der står i § 1, stk. 2, og det var flere andre ærede ordførere også inde på.

Hr. Arne Bjerregaard stillede det konkrete spørgsmål: hvad hvis det er en herregård; skal man så sikre, at den får det jordtilliggende, der er nødvendigt?

Altså det, man forestiller sig, er, at hvor det er muligt, vil man gerne gøre det på en sådan måde, at bygningen kan få en tidssvarende og økonomisk rentabel funktion. Det kan selvfølgelig i nogle tilfælde bevirke, at man skal sørge for, at bygningerne bliver drevet, som de oprindeligt var tænkt drevet, men med den teknik, der eksisterer i dag, og det kan altså medføre, at flere ting, f. eks. større jordtilliggende, skal høre med. Men man kan jo også tænke sig, at man vælger at fordele jorden på en anden måde og, når det drejer sig om herregårde, sige, at der er nogle af disse bygninger, der har en sådan kulturhistorisk værdi, at man kan lægge hovedvægten på det museale og indrette det sådan, at de eksisterer, men kun som et særlig godt bevaret eksempel på, hvordan det var dengang. Man indretter det sådan, at der bliver de største muligheder for, at borgerne i dag kan se, hvordan det var dengang, og så opnår man altså at tilfredsstille det kulturhistoriske og museale behov hos befolkningen, samtidig med at man bevarer bygningen.

Jeg vil gerne tilsige positiv medvirken til at opklare de øvrige mere detaljerede spørgsmål, som flere har rejst, og som formentlig egner sig bedst til en mere grundig gennemgang i udvalget.

Thorndahl (FP):

Jeg vil da gerne have lov til at komplimentere ministeren for, at han opfattede mit indlæg heroppefra korrekt. Jeg sagde på mit partis vegne, at vi er sikre på, at der er bred forståelse i befolkningen for det ønskelige i at foretage en fredning af vore bygninger, men så fortsatte jeg, at det er vores i hvert fald umiddelbare opfattelse, at det foreliggende lovforslag ikke umiddelbart virker hensigtsmæssigt, og mere præcist virker det altså skrivebordsbetonet og overbureaukratisk. Men jeg forstod på ministeren, at det kan vi se nærmere på i udvalget, så såvel udvalgsarbejdet som det resultat, der kommer ud af det, må altså bestemme mit partis holdning til forslaget, når det foreligger ved tredje behandling.